

REGLAMENT DEL RÈGIM DISCIPLINARI DELS ESTUDIANTS DE LA URV

-Aprovat pel Consell de Govern de la URV el 18 de desembre de 2013-

Preàmbul

Capítol I: Disposicions Generals

Capítol II: De les faltes i sancions

Capítol III: De les actuacions prèvies

Capítol IV: Del procediment sancionador

Disposició final

Preàmbul

El règim disciplinari aplicable als estudiants universitaris es troba regulat en el Reglament de disciplina acadèmica, aprovat per Decret de 8 de setembre de 1954.

El Tribunal Constitucional ha assenyalat reiteradament que el terme *legislació vigent*, referent a les normes penals i administratives sancionadores, contingut en l'article 25.1 de la Constitució espanyola, és expressiu d'una reserva de llei en matèria sancionadora. No sempre ho havia entès així el legislador universitari, ja que a l'article 27.3 de la Llei orgànica de reforma universitària, ja derogada, atribuïa a les universitats l'establiment de les normes reguladores — per tant normes reglamentàries i no amb rang de llei — de les responsabilitats dels estudiants. En aquests moments la situació ha quedat correctament reconduïda a l'ortodòxia constitucional, i així el Reial decret 1791/2010, de 30 de desembre, que va aprovar l'Estatut de l'estudiant universitari, preveu en la seva disposició addicional segona un mandat al Govern de l'Estat per tal que presenti un projecte de llei regulador de la potestat disciplinària dels estudiants universitaris.

Aquesta reserva de llei en matèria sancionadora, com també ha dit el Tribunal Constitucional, no és exigible, però, de manera retroactiva a disposicions reguladores de matèries respecte de les quals tal reserva no existia d'acord amb el dret anterior a la Constitució. Per això no es planteja cap dubte sobre la constitucionalitat i vigència del Reglament de disciplina acadèmica, aprovat mitjançant Decret de 8 de setembre de 1954, en allò que no hagi resultat derogat per disposicions posteriors.

Aquesta norma reglamentària planteja, però, diferents problemes en l'aplicació ordinària. La tipificació defectuosa d'algunes conductes, la utilització de conceptes jurídics indeterminats — tot i que també ha estat admesa pel Tribunal Constitucional —, la manca de concreció, sobretot en termes de temporalitat, d'algunes de les sancions, i altres mancances que la norma intenta solucionar amb una remissió a les disposicions de caràcter disciplinari aplicables als funcionaris públics i als principis generals del dret penal, provoquen dubtes i discrepàncies de criteri en els diferents procediments, i deixen marges d'actuació excessivament amplis per als funcionaris que els han d'instruir.

Aquesta situació fa convenint que la Universitat aprovi una regulació interna, la qual, sense innovar el sistema d'infraccions i sancions previst al Decret de 8 de setembre de 1954, completi i adequi les previsions del Reglament esmentat, aportant seguretat jurídica als membres de la comunitat universitària. Com també ha reconegut el Tribunal Constitucional, una regulació d'aquestes característiques no infringiria la prohibició d'alterar el sistema sancionador sense cobertura legal apropiada

Capítol I

De les disposicions generals

Article 1. Objecte i potestat sancionadora

1. La Universitat Rovira i Virgili, atesa la seva condició d'administració pública i la seva funció de servei públic d'ensenyament superior, té atribuïda la potestat sancionadora sobre els destinataris d'aquest servei, amb els quals manté una relació de subjecció especial, en virtut del que disposen l'article 102.3 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya; els articles 1, 2.2, 3 i 220 e) de l'Estatut de la Universitat Rovira i Virgili; l'article 24 de la Constitució; el títol X de la Llei 30/1992, de 26 de novembre; el títol VI de la Llei 26/2010, de 3 d'agost; el Reial decret 1398/93, de 4 d'agost; el Decret 278/1993, de 9 de novembre, i el Reglament de disciplina acadèmica, aprovat mitjançant Decret de 8 de setembre de 1954.

2. Aquest reglament de règim disciplinari dels estudiants es dicta en desenvolupament del que disposen l'article 2.3 i la disposició addicional 2a de l'Estatut de la Universitat Rovira i Virgili.

3. La facultat d'imposar sancions en matèria de disciplina acadèmica correspon en exclusiva al rector o rectora, d'acord amb el que preveuen els articles 66 m) i 221 de l'Estatut de la Universitat Rovira i Virgili.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta disposició reglamentària s'aplica a les persones que cursen ensenyaments universitaris de grau o postgrau, bé oficials o propis, de formació permanent o d'altres estudis impartits per la mateixa Universitat o mitjançant entitats instrumentals, així com a les persones que gaudeixin de programes de mobilitat o siguin visitants, per fets produïts durant actes acadèmics i universitaris, tal com disposa l'article 153 e) de l'Estatut.

2. Estan inclosos dins del concepte d'actes acadèmics i universitaris tant els que es duen a terme als espais de titularitat de la Universitat com els que, sota la tutela o l'organització de la Universitat, es fan en altres llocs, per exemple, les pràctiques curriculars o extracurriculars que es desenvolupen en empreses o institucions externes.

3. A efecte d'aplicació de l'article 4. c) d'aquest reglament, té la consideració de personal dependent de la Universitat el personal de les entitats col·laboradores o que hi prestin serveis.

Capítol II

De les faltes i sancions

Article 3. Classificació de les faltes

Les faltes o infraccions comeses pels estudiants es classifiquen en greus, menys greus i lleus, d'acord amb allò que disposa l'article 5 del Reglament de disciplina acadèmica.

Article 4. Faltes greus

Són faltes greus d'acord amb l'article 5 del Reglament de disciplina acadèmica:

- a) Les manifestacions contra els principis i institucions de l'estat social i democràtic de dret.
- b) La injúria, l'ofensa o la insubordinació contra les autoritats acadèmiques o contra els professors.
- c) L'ofensa greu, de paraula o d'obra, a companys, personal d'administració i serveis o altre personal dependent de la Universitat.
- d) La suplantació de personalitat en actes de la vida acadèmica i la falsificació de documents.
- e) La manca de probitat.
- f) Els comportaments constitutius de delictes.
- g) La reiteració de faltes menys greus.

Article 5. Faltes menys greus

Són faltes menys greus d'acord amb l'article 5 del Reglament de disciplina acadèmica:

- a) Les paraules o els fets indecorosos o qualsevol acte que pertorbi notablement l'ordre que ha d'existir a la Universitat, dins o fora de les aules.
- b) La resistència, en qualsevol forma, a les ordres o als acords superiors.
- c) La reiteració de faltes lleus.

Article 6. Faltes lleus

Són faltes lleus d'acord amb l'article 5 del Reglament de disciplina acadèmica, qualssevol altres fets no compresos en els articles anteriors que puguin causar pertorbació en l'ordre o la disciplina acadèmica.

Article 7. Sancions

Les sancions disciplinàries que es poden imposar per la comissió de les faltes tipificades als articles anteriors són les previstes a l'article 6 del Reglament de disciplina acadèmica.

Article 8. Sancions per a les faltes greus

Per haver comès faltes greus es podrà imposar la sanció d'expulsió temporal de la Universitat, prevista a l'article 6 a) del Reglament de disciplina acadèmica.

Article 9. Sancions per a les faltes menys greus

Per haver comès faltes menys greus es poden imposar les sancions previstes a l'article 6 b) del Reglament de disciplina acadèmica:

- a) Pèrdua del dret a ser avaluat de la totalitat o part de les assignatures en què l'estudiant estigui matriculat, en totes les convocatòries del curs acadèmic, amb la consegüent pèrdua dels drets de matrícula.
- b) Pèrdua del dret a ser avaluat en les convocatòries ordinàries d'una o més assignatures.
- c) Pèrdua parcial o total, definitiva o temporal, de beques o altres beneficis concedits per la Universitat.

Article 10. Sancions per a les faltes lleus

Per haver comès faltes lleus es poden imposar les sancions previstes a l'article 6 c) del Reglament de disciplina acadèmica:

- a) Pèrdua dels drets de matrícula d'una o més assignatures.
- b) Privació, durant tot el curs o un període inferior, del dret d'assistència a una o més classes determinades.
- c) Amonestació privada.

Article 11. Sancions accessòries

1. La sanció d'expulsió temporal comporta de manera accessòria perdre els drets de matrícula i de curs durant el temps que es compleixi la sanció, amb prohibició de traslladar l'expedient acadèmic dins del curs en què s'hagi dictat la sanció.

2. Les sancions de pèrdua del dret a ser avaluat comporten de manera accessòria la prohibició de traslladar l'expedient acadèmic dins del mateix curs.

3. Les sancions per faltes greus i menys greus poden comportar també de manera accessòria la pèrdua parcial o total, definitiva o temporal, de beques o altres beneficis concedits per la Universitat.

Article 12. Graduació de les sancions

La sanció i la graduació en virtut de la gravetat es determinen ponderant, de forma motivada, els elements següents:

- a) La intencionalitat.
- b) El grau de pertorbació de la convivència universitària.
- c) El penediment espontani, mitjançant la comunicació del fet infractor a les autoritats acadèmiques amb caràcter previ a la iniciació de les activitats de coneixement i sanció.
- d) La reincidència o reiteració.
- e) La reparació del dany amb caràcter previ a la iniciació del procediment sancionador.
- f) Les circumstàncies personals, familiars o socials en què es trobi la persona presumptament responsable. Amb aquesta finalitat es poden sol·licitar la documentació i els informes que es considerin necessaris.

Article 13. Prescripció

1. Les faltes greus prescriuen als tres anys; les menys greus, als dos anys, i les lleus, als sis mesos.

2. Les sancions imposades per faltes greus prescriuen als tres anys; les menys greus, als dos anys, i les lleus, a l'any.
3. El termini de prescripció de les faltes comença a comptar des que la falta s'hagi comès i el de les sancions, des de la fermesa de la resolució sancionadora.

Capítol III

De les actuacions prèvies

Article 14. Expedient informatiu

1. Abans d'iniciar el procediment disciplinari, es poden dur a terme actuacions prèvies a fi de determinar amb caràcter preliminar si hi concorren circumstàncies que en justifiquin la iniciació. Especialment, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la major precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en els uns i els altres.
2. Les actuacions prèvies, que s'han de documentar a l'expedient corresponent, les ha de fer la persona o òrgan administratiu que determini el rector o rectora i s'han de dur a terme amb la màxima reserva possible.

Capítol IV

Del procediment sancionador

Article 15. Expedient disciplinari

1. La imposició de sancions per faltes greus o menys greus requereix instruir un expedient disciplinari, d'acord amb el procediment ordinari establert a l'article 19 d'aquest reglament.
2. La imposició de sancions per faltes lleus es pot dur a terme mitjançant un procediment abreujat, en el qual s'ha de respectar, en tot cas, el tràmit d'audiència a la persona presumptament responsable.

Article 16. Incoació

1. El rector o rectora és l'òrgan competent per incoar i resoldre els expedients disciplinaris, bé a iniciativa pròpia, bé a proposta raonada d'un altre òrgan o com a conseqüència de denúncia.
2. La denúncia ha d'expressar la identitat de la persona o persones que la formulen, el relat dels fets que poguessin constituir infracció, la data de la comissió i, quan sigui possible, la identificació de la persona o persones presumptament responsables.
3. El denunciant o denunciants, en la condició de persones interessades, tenen dret que se'ls notifiqui la iniciació o no del procediment, així com la resolució final.

Article 17. Acord d'iniciació

1. La iniciació del procediment disciplinari s'ha de formalitzar en una resolució amb el contingut mínim següent:
 - a) La identificació de la persona o persones presumptament responsables.
 - b) Els fets, succintament exposats, que motiven la incoació del procediment i la possible qualificació jurídica.
 - c) L'instructor o instructora, que ha de ser un professor amb vinculació permanent a la Universitat, amb indicació expressa del seu règim de recusació.
 - d) El secretari o secretària, que ha de tenir en qualsevol cas la condició de personal amb vinculació permanent a la Universitat, amb indicació expressa del seu règim de recusació.
 - e) La competència del rector o rectora per resoldre l'expedient, amb la norma d'atribució, indicant la possibilitat que la persona o persones presumptament responsables puguin reconèixer voluntàriament la seva responsabilitat.
 - f) Les mesures de caràcter provisional que hagi acordat el rector o rectora en iniciar el procediment sancionador, sens perjudici de les que es puguin adoptar durant el procediment.
 - g) La indicació del dret de la persona o persones presumptament responsables i d'altres d'interessades a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per exercir-lo.
2. L'acord d'iniciació del procediment disciplinari s'ha de notificar a la persona presumptament responsable, així com a l'instructor o instructora, al secretari o secretària i a les persones interessades. Així mateix, se'ls ha de donar trasllat a totes elles de la totalitat d'actuacions contingudes a l'expedient disciplinari i a l'informatiu, si n'hi hagués.
3. La iniciació del procediment s'ha de consignar en l'expedient acadèmic amb caràcter provisional i s'anul·la d'ofici en el supòsit que es resolgui l'arxiu de les actuacions.

Article 18. Mesures provisionals

1. El rector o rectora, d'ofici o a proposta de l'instructor o instructora, pot acordar, de manera motivada, les mesures provisionals que estimi oportunes per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, sempre que no causin perjudicis irreparables o impliquin violació de drets emparats per les lleis.
2. La suspensió provisional dels drets inherents a la condició d'estudiant, en particular dels drets de matrícula relatius al dret a ser avaluat i a l'assistència a les classes, com a mesura cautelar, no pot excedir els sis mesos, llevat del cas de paralització del procediment per causa imputable a la persona interessada.
3. Quan la persona presumptament responsable sol·liciti el trasllat d'expedient acadèmic, la Universitat ha de comunicar l'existència de procediments disciplinaris en curs.

Article 19. Instrucció

1. En la instrucció del procediment s'han d'observar les prescripcions del Reglament de disciplina acadèmica, les quals s'inclouen a continuació.

2. L'instructor o instructora, com a primera actuació, ha de prendre declaració a la persona o persones presumptament responsables i ha d'ordenar la pràctica de les proves que consideri necessàries per esclarir els fets, formulant, si escau, el corresponent plec de càrrecs on s'explicitin els fets imputats, les infraccions que poden constituir una falta i les sancions que se'n poden derivar. D'altra banda, pot proposar el sobreseïment de les actuacions, si es pot determinar l'autoria presumpta dels fets que han determinat l'expedient.
3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de notificar a la persona o persones presumptament infractores.
4. El plec de càrrecs s'ha de notificar a la persona o persones presumptament responsables, que l'ha de respondre per escrit en el termini improrrogable de 8 dies des que rebí la notificació.
5. Un cop rebuda la contestació al plec de càrrecs, que ha d'incloure les alegacions, documents i informacions que s'estimin convenients, l'instructor o instructora pot ordenar les actuacions que consideri adients, i ha de donar audiència a la persona o persones presumptament responsables, amb vista de l'expedient, per un termini que no ha de ser inferior a 10 dies ni superior a 15 dies. Es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni s'hagin de tenir en compte en la resolució altres fets, alegacions i proves que els adduïts per la persona inculpada.
6. Un cop transcorregut el termini d'audiència, l'instructor o instructora ha de formular proposta de resolució degudament fonamentada, que s'ha de notificar a la persona o persones presumptament responsables perquè en un termini de 5 dies puguin al·legar davant l'instructor o instructora tot allò que considerin convenient per a la seva defensa.
7. Els fets declarats provats en sentència penal ferma vinculen a l'hora de tramitar els procediments disciplinaris administratius.
8. Un cop transcorregut aquest termini, el rector o rectora ha de dictar la resolució pertinent. La sanció imposada en cap cas pot ser superior a la prevista a la proposta de resolució de l'instructor o instructora, però sí inferior.

Article 20. Suspensió de la tramitació de l'expedient

Si l'instructor o instructora té constància que hi ha un procediment judicial penal iniciat pel mateix comportament contra la mateixa persona o persones, o si la gravetat dels fets constatats fa necessari posar-los en coneixement del jutge o fiscal, s'ha de suspendre la tramitació de l'expedient disciplinari abans de dictar la resolució i fins que hi hagi resolució judicial ferma.

Article 21. Finalització

El procediment disciplinari finalitza:

- a) Amb la resolució sancionadora.
- b) Amb la resolució que n'acorda el sobreseïment.
- c) Amb el reconeixement voluntari de la responsabilitat recollida en una resolució del rector o rectora.
- d) Amb la caducitat del procediment i l'arxiu de les actuacions, si transcorren més de sis mesos des que es va iniciar per causes imputables a la Universitat.

Article 22. Resolució

1. La resolució que posa fi al procediment disciplinari ha de resoldre totes les qüestions plantejades i aquelles altres derivades del procediment, ha de ser motivada, en particular en les proves practicades, i no s'hi poden acceptar fets diferents d'aquells que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, sense perjudici d'una valoració jurídica diferent.
2. La resolució ha de determinar amb precisió la persona o persones responsables; la falta o faltes comeses, amb indicació del precepte o preceptes en què estiguin previstes, i la sanció o sancions que s'imposen, amb expressió també del precepte o preceptes que les preveuen. Així mateix, ha de preveure les determinacions pertinents amb relació a les mesures provisionals, la fermesa de la resolució, els recursos pertinents, els òrgans que els resoldran i el termini per interposar-los.

Article 23. Caducitat

1. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució sancionadora expressa és de sis mesos a comptar des de la data de notificació de la resolució d'incoació a la persona interessada.
2. El venciment del termini màxim per resoldre sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa produeix la caducitat, que, en tot cas, no produeix per si sola la prescripció de la falta.

Article 24. Execució de les sancions

1. Les sancions s'han de complir en els termes i terminis indicats a la resolució.
2. El rector o rectora, d'ofici o a instància de la persona interessada, i sempre que existeixi causa fonamentada, pot acordar-ne la suspensió temporal per un període inferior al de prescripció.

Article 25. Anotació a l'expedient

1. Les sancions, excepte la d'amonestació privada, s'han d'anotar a l'expedient acadèmic de l'estudiant amb expressió de la falta que les va motivar, i es cancel·len d'ofici o a petició de la persona interessada transcorreguts un, dos o tres anys del seu acompliment, segons que es tracti de faltes lleus, menys greus o greus.
2. Quan la persona sancionada sol·liciti trasllat d'expedient acadèmic a una altra universitat, s'ha de comunicar a la universitat de destinació la resolució del procediment disciplinari, així com les sancions pendents de compliment.

Article 26. Extinció de la responsabilitat

1. La responsabilitat disciplinària s'extingeix per les causes següents:
 - a) Per compliment de la sanció.

- b) Per prescripció de la infracció o de la sanció.
- c) Per mort del subjecte passiu.

2. La pèrdua d'adscripció de la persona infractora a la universitat on s'hagi comès la conducta infractora no determina l'extinció de la responsabilitat disciplinària, ni suposa la suspensió dels procediments en curs, que s'han d'instruir en tots els tràmits fins a la resolució definitiva. En el cas que s'estableixi l'existència de responsabilitat disciplinària, la sanció queda pendent de compliment una vegada que aquesta persona es reincorpori a la mateixa universitat o a una altra.

Disposició final

Aquest reglament entra en vigor l'endemà que es publiqui en el *Full Oficial de la URV*.